

דף מידע

2553

פרשת "בהעלותך"

החיים זה עכשיו / סיון רהב מאיר:

מוקדש לתושבי עוטף עזה שהתעוררו השבוע לאזעקות וצבע אדום: "אחרי החגים", "אחרי התואר", "אחרי החתונה". אנחנו נוהגים לדחות דברים חשובים וגדולים אל מעבר להרי האופק. פרשת השבוע מתארת את מסע בני ישראל במדבר, שהיה מלא בעצירות ובתחנות בלתי צפויות. הם היו יוצאים לדרך ואז עוצרים, ולא ידעו מראש האם זו חנייה של יומיים או של חודש, ואז הם שוב היו נוסעים, ושוב מפסיקים. אבל בכל מקום שאליו הגיעו - הם מיהרו להקים מיד את המשכן ולהמשיך את העבודה החשובה בו. פרשנינו מסיקים מכך לקח גדול: אסור להקפיא את החיים ולחכות שנגיע לאיזה יעד כדי להתחיל לחיות באמת. בני ישראל מלמדים אותנו שצריך לנצל כל רגע במלואו ולפעול בו, גם תוך כדי תנועה, עם הפתעות ושינויים. כיוון שאנחנו לא באמת יודעים כמה זמן יימשך כל שלב בחיים שלנו - כדאי לעשות כבר עכשיו את מה שהכי חשוב לנו. החיים זה עכשיו.

נר זיכרון

משה כ"ץ ז"ל - כ"ד סיוון תשל"ה

חנה כהנא ז"ל - כ"ד סיוון תשס"א

דני גורן ז"ל - כ"ה סיוון תשט"ז

השמחה במעונם

מזל - טוב

לאתי ולבני רביץ ולכל המשפחה בהגיע נכדם רז, בנם של גיל וסיון, למצוות. למרים ולאברהם ביאלה ולכל המשפחה בהגיע נכדתם יסכה-חנה, בתם של הדסה ואוהד, למצוות. לחנה ולאברהם קאופמן ולכל המשפחה להולדת הנינה, נכדה לורדית וליוסי, בת בכורה למרים ואריאל. לאיתן ולשושי קין, לרחל קין ולכל המשפחה, לנישואיכם. ליוכבד ולשבתאי גרולמן ולכל המשפחה לנישואי הנכד רז, בנם של משה וטלי, עם עינת. ליהודה צונץ ולכל המשפחה לנישואי הנכד רז, בנם של ענת ויענקל'ה, עם אסתר.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580 או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

19:10	הדלקת נרות
19:30	מנחה וקבלת שבת
08:30	שחרית
13:30	מנחה א'
18:00	מנחה ב'
20:22	צאת השבת

”מה הסעיר את הרב קוק?”

”ועתה אחינו בשרנו...”

כשופר ארים קולי, בקול מר צורח,

כי רעה גדולה אנחנו עושים על נפשותינו!!!

הנה יש בידינו מצווה אדירה וחביבה,

שהקב"ה תלה בה כבודו יתברך וכבודנו, והיא עוז לנו.

ומעתה איך לא ימס לבבנו ויהי כמים,

ושערות בשרנו איר לא תסמרנה מפחד ה' והדר גאוננו?

ומה נענה ביום תוכחה,

עת ה' יביא במשפט אותנו כי השלכנו דברי קודשו וכבודו אחרי גוינו?

חסנו על כבוד עצמנו אשר מהל ימעט,

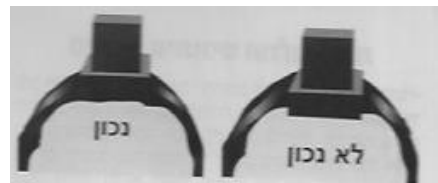
ולא התעוררנו לכתוב שמו יתברך, החי לעד ולעולמי עולמים?...” (הרב קוק, חבש פאר)

מה הסעיר את הרב קוק?

את הרב הסעיר מקום הנחת תפילין של ראש!

לא פעם אדם משקיע מהונו לרכוש תפילין מהודרות, אך מחוסר ידיעה על הצורך לדייק את מקום הנחתם, הוא עלול להפסיד מצווה יקרה זו. הנחת תפילין שלא במקומם המדויק, אינו עניין של מה שבכך. דבריו החריפים של הרב קוק, נכתבו בספרו המיוחד בשם ”חבש פאר” שנכתב כדי לעורר את הציבור, להניח תפילין של ראש במקומם.

והרב מבאר, **”שאם ירדו התפילין אפילו מעט ממקום גידול עיקרי השער, לא קיים מצוות תפילין כלל.** ואם אפילו מקצת מן התיתורא מונח למטה מעקרי השיער, לא קיים כלל מצוות תפילין של ראש, ודומה כמי שקשר תפילין על מתניו או הפשילן לאחוריו. ומצוות תפילין של ראש לא קיים כלל! ואם ברוך - ברכתו לבטלה!”...

חברים המעוניינים, להצר מעט, את רצועות התפילין של ראש, מוזמנים בשמחה לפנות אלי.

ברכת שבת שלום, הרב מיכאל.

הספד לרון מובסוביץ / אשתו דגנית

אהובי,

אם נדמה כי עיניי יבשו מלדמוע הרי זה הלב אהובי שבוכה במקומן.
הלב שבוכה על נוף חיינו שלא דומה למה שחלמנו כשנשבענו זה לזו.

יפה שלי, בשקט שכל כך אפיין אותך עם החיוך המתוק, העיניים התמימות והמילים המרגשות והמפרגנות שידעת תמיד להוציא מפיוך לאורך כל שנותינו המשותפות פרטו על מיתרי ליבי.

כשהיית רחוק הרגשתי שהיום מתארך וכשהייתי במחיצתך הרגשתי שהזמן אינו מספיק דיו. רון שלי, אתה כולך גוף עטוף בטוב עם נשמה יתרה, שהענקת לי לאביה ונבו את הטוב ביותר. השארת לנו חותם אנושי מדהים של אהבת חינוך, רגישות סביבתית, יושרה מהסוג שנכחד, עדנה, חריצות, מסירות, נדיבות והמון והמון דרך ארץ והומור מדהים. האצילות שלך לא הותירה את הסביבה אדישה לאישיותך הכול כך מוארת.

במסע שלך נשאת את לפיד האופטימיות ואנחנו צעדנו בבטחה אחרייך - רוח הלחימה שלך העצימה את הכוח שלך לדבוק בחיים. ניתבת את המסע הקשה הזה בהמון המון חן ונעימות לסובבים אותך כשדאגת כל הזמן לא להכאיב או להדאיג את האוהבים אותך. למסע הזה נכנסת בנפש בריאה ואיתנה וכך גם סיימת אותו. אתה אדם אביר ועוצמתי שלא פגשתי כמוהו מימי.

זיכית אותנו בפרידה מרגשת, אצילה ומיוחדת שרק מעטים זוכים בה. לא הותרת עין יבשה ולא לב אדיש. אמרת לי שאתה נפרד שמח שכל משאלותייך התגשמו - "יש לי אישה אוהבת, ילדים מדהימים, משפחה תומכת וחברים נפלאים - מה עוד צריך האדם?"

אני מבקשת להודות בשם רון למספר אנשים

לפרפ' סיימון/צבי אהוב שלנו - ניצבת במקום הכי קשה שאדם/רופא יכול להיות בו, לא הותרת אבן שלא הפכת. היית שם תמיד באופן המדויק לרון וללא תנאי.
לאיל - ליווית אותנו לאורך שנים, נחשפת לדברים אישיים מאד. ניצבת איתן בשמירה על החלטתנו שיישאר אישיות רק לנו וכיבדת ושמרת על הזוגיות שלנו.
לשמעון ויואבי - נקראתם בצו השעה ועשיתם הרבה מעבר למה שחברים עושים.
לאורי ואודי - שנתתם לרון סיבה לקום בכל בוקר.

היום, בשעות הערב לפני 25 שנה בדיוק, כאן ברחבה הזו מול בית הכנסת נישאנו תחת חופה וקידושין. ואתה אהובי במשך כל שנות נישואינו **ברון נשאת אלומות דגניתך**. כאן בעמק על שלל המעיינות שבו, גווניו המשתנים, בין שדות המשק שעבדת בהם וכל כך אהבת, תחת עצי התמר - נוח לך אהובי. כי אתה ראוי לשקט לשלווה ולטוב ביותר. ואם תשמע קולי תפילתי אומר - תודה לך אהובי, על הזכות שהענקת לי להיות רעייתך ואם ילדייך.

הספד לרון / מאחיר ארי

בסוף ינואר 1978 נחתנו כל המשפחה בישראל ונסענו נסיעה לילית לשלוחות. עברו קצת יותר מ 40 שנה ואתמול בלילה שוב נסעת לשלוחות, המקום שכל כך אהבת, בפעם האחרונה.

מסע של איש מיוחד ומדהים.

כשהיינו ילדים בדרום אפריקה כבר אז אני זוכר, כמעט מגיל 0, כמה מיוחד היית. תמיד מפשר ותמיד מוכן לוותר ממקום חזק לכולנו. חכם מאוד, יצירתי בעל ידי זהב וספורטאי בנשמה. כשעלינו לארץ היית בן 11 והיום אתה בן 51.

כמה הספקת בשנים הללו, כמה עברת ובעיקר וחשוב לי להדגיש את העניין - כמה נתת מעצמך לסובבים אותך.

רון איש שקט, צנוע ונעים הליכות. בן, אח, בעל, אבא וחבר מדהים ונאמן לכולם תמיד ובכל מקום שהיית. בבית הספר בשדה אליהו, בענפים בקיבוץ, ביחידה המיוחדת בצבא, במקום העבודה המדהים, המקבל והמפרגן XT של משפחת עופר.

כמה אהבת את הישוב שלך ואת הקהילה בהר חלוץ.

רון, כמה לימדת את כולנו שלעזור לאחרים ובעיקר להקשיב לאחרים עושים את העולם מקום טוב יותר. את העצות שלך שתמיד היית אומר לי אקח לכל מקום... "שגרה זה טוב ובתנאי שאתם אוהבים את השגרה שלכם".

לפני יומיים כשנפרדנו ממך כמה ענק היית, רגיש לכל הסובבים אותך ודואג שכולם יהיו בסדר. ברגע האחרון עצרת ואמרת לכולם "תעשו מה שהלב אומר לכם".

רון, אחינו אתה דמות המופת שלנו. תמיד היית ותמיד תהיה.

אוהבים אותך ואת כל מה שהיית. נשמור ותמיד נהיה ביחד עם דגנית, אביה ונבו.

תמיד תהיה איתנו בכל מקום ובכל זמן.

אבא, אמא, שון, ארי ובינה, הגיסות והאחיינים. תנוח עכשיו כי מגיע לך.

הספד לרון / אילנה דרור (הופמן) וליאורה לוי (שכטר) - החברים מקבוצת שחף

רון יקר,

מרגע שנודע לנו דבר מותך, שיר אחד מתנגן לנו בראש, וגם אחרי כמעט 40 שנה, אנחנו זוכרים את כל המילים, ואיך עמדנו קבוצת ילדים נרגשים, בבר מצווה הראשון של החברה, ושרנו לך כך: "לפני שלוש שנים הגיע לקיבוץ שקט ומהוסי

וכל הזמן יושב בחדר

ניגן על הגיטרה תמיד היה מנומס

לכל אחד אמר "תודה הכל בסדר"

על המסלול הוא שד מאין כמוהו

ונפלאות עושה גם בבריכה

ומה הסוד שלו הרי תדעו הוא

רק קקאו קר בארוחה"

הגעת אלינו בגיל 11 ילד גבוה ונאה עם עיניים כחולות ואנגלית מתגלגלת בפה ומיד השתלבת

בנינו בבית הילדים כאחד מהחברה. ואחרי זמן קצר, כבר היית קיבוצניק אמיתי שיודע גם

לעשות שטויות. אהבת לצייר, לרוץ, לשחק כדורסל ותמיד היית מסודר מטופח ונקי, השקעת

בלימודים - אפילו קצת חנון, אבל בעיקר היית חבר טוב ואכפתי.

לימדת אותנו לרקוד וואלס ודיסקו כמו הגדולים שם בחוץ לארץ. ולהשלים את הצבריות שלך אנחנו

לימדנו אותך לרקוד ריקודי עם (והאמת היית אלוף). כל תמונות הנעורים שלנו, עברו דרך עין

המצלמה שלך, וחוויות הטיולים, המחנות והבילויים שמורים במסרטה המיוחדת שהייתה רק לך.

לצבא התגייסת להכי קרבי, רצית סיירת מטכ"ל אבל הסתפקת בלהיות שו-שו ביחידה

החדשה שרק נוסדה - יחידת מגלן. במירב העברת את שנת השירות שלך, ואחר כך לתל חי

הרחקת ללימודי ארכיטקטורה. שם פגשת את אהובתך דגנית והחיים לקחו אתכם הרחק

מאיתנו ומהעמק כשבניתם את ביתכם אי שם בגליל.

עם השנים כולנו בנינו משפחות, נולדו ילדים והתפזרנו בכל רחבי תבל. וגם אם לא תמיד

היינו בקשר תמידי, תמיד שנפגשנו כאן בבית בשלוחות על השבילים, היינו מפטפטים ומתעדכנים.

שמענו בצער על המחלה ועל ההתמודדות ההרואית שלך ואיך לא ויתרת. המשכת לחפש מזר

לכאבים ולהתפשטות המחלה עד שגם אתה התעייפת. וגם שעיקר הזיכרונות שלנו הם מילדותנו

ונעורינו המשותפים כאן בקיבוץ, עכשיו עם לכתך, תהיה חסרה חתיכה מיוחדת מהפאזל, של

התמונה המושלמת של ילדותנו.

"כי כולנו כן כולנו רקמה אנושית אחת חיה, ואם אחד מאיתנו, הולך מעמנו, משהו מת בנו,

משהו נשאר איתו..."

רון יקר, נוח עכשיו בשלווה, כאן ברגבי האדמה של העמק, שאליו הביאו אותך הורייך

בילדותך ואותה כל כך אהבת ובה עבדת בשנות נעוריך וכעת כמו שביקשת שבת אליה לתמיד.

דגנית, אביה ונבו היקרים, הניה, יצחק, שון, ארי ובינה האהובים משתתפים בצערך הגדול.

מן השמיים תבוא עליכם הנחמה.

הספד לרון / הגיס איל ולר

נפרדתי מרון לפני שלושה ימים בבימוי מדויק ומתוכנן שלו וביקשתי להיפרד גם כאן....
 נלחמת. שנים שהמחלה תקפה ותקפה. והיו הצלחות והיו תקוות אך בסוף, הפסדת במערכה.
 כולנו הפסדנו.
 בנסיבות העניין יצא שליוויתי אותך לא מעט. ראיתי לוחם אמיץ, מפוקח ונבון שמבין טוב טוב
 מה עומד מולו וחותר לנצח. אך לא עוד.
 בשיחה עם הרופא לפני זמן מה, באצילות נפש גדולה ובחוכמה רבה ענית לשאלות ששאל.
 גם לגבי איך אתה רואה את העתיד.
 אמרת - "לא היה לי די וכל עוד יש תקווה - אני אלחם".
 וזהו, כעת כשאיכות החיים בשבועות האחרונים כלא הייתה, הייאוש גבר והמערכה הוכרעה.
 דגנית והילדים נותרו כעת בלעדך, אך לא לבד.
 את הבור שנוצר בלכתך דבר לא ימלא, אבל הבטחתי לך כשדיברנו ואני מבטיח גם כאן,
 להיות בשבילים תמיד במה שאפשר, במה שצריך.
 לדגנית, שבכוחות שאין לתאר הייתה כל הזמן לצידך - דקה דקה, טיפול טיפול (ומדובר
 בשנים) מגיעה כל ההערכה בעולם וכל האהבה שנוכל ונעניק לה.
 שלום גיס יקר.....

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשעה 17:30 בבית מדרש
נשים מוזמנות.

ההרגשה: שלא ייגמר לעולם,

היה ערב מושלם.
 תודה למפיקים לשחקנים
 לרקדניות ורקדנים
 לכל הילדים המקסימים,
 ותודה גדולה,
 לגדולה מכולם
 עליזה היקרה שטרחה ועמלה למען כולם.
 יישר כוח ענק 🌟

מאחלת לשלוחות

עוד שנים רבות
 של אירועים והפקות.
 בשילוב מדהים של חברים,
 ותיקים וחדשים
 שתמיד תשרה חדות היצירה.
 בשירה ובזמרה.
 שנתפתח ונגדל
 ופנינו תמיד יהיו אל על.
 נודה ליושב במרומים
 על הטוב שמרעיף עלינו
 במשך השנים.
 ותודה ענקית לחברים הוותיקים,
 שבזכותם אנו פה
 ונהנים מהחיים.

יפה ולך.

ברכה לקיבוץ שלוחות בת 70

יוסי: ראש המועצה, מר יורם קרין, מזכ"ל הקיבוץ הדתי, אמיתי פורת, שכנינו מקיבוץ רשפים, בני שלוחות לדורותיכם, אורחים מכובדים, ואחרונים חביבים - חברי ותושבי שלוחות היקרים.

זכינו בדורות האחרונים, לחזות בשוב עם ישראל אל ארץ הקודש - נחלת האבות. לעיננו הולכים ומתגשמים חזונות הנביאים, וכמו השחר העולה אנו זוכים לראות בתחיית הארץ, ועמק המעיינות השומם של ראשית המאה שעברה, הפך להיות כגן פורח.

ג'ודי: ערכה והשפעתה של ברכה, תלויה בתכונות ובאיכויות של המתברך. ברכה שאינה רלוונטית - לא תפעל כמעשה קסם ותהפוך צפרדע לנסיך. מהסיבה הזאת, אני מבקשת לברך את קהילת שלוחות במה שכבר יש בנו. אהבת האדמה ואהבת האדם, כבוד ודאגה לאחר, עשיה ותרומה חברתית וציבורית, הוקרה למי שבזכותם הגענו הנה, תוך חזון להמשיך בהובלת הדגל הלאה, בגאווה ובאחריות. אני מברכת את שלוחות היקרה שנמשיך להיות קהילה שמחה ופעילה, איתנה וחזקה. איחולי בריאות טובה, רוב נחת ובשורות טובות לכולנו. שנזכה לשבת איש תחת גפנו ותחת תאנתו, לדורות רבים.

יוסי: אנו מבקשים להודות לכל הצוותים, על שנה עמוסת אירועים מוצלחים, לכל המתנדבים הרבים - בוגרים, צעירים וילדים שתרמו והשקיעו לאורך כל השנה ובמיוחד בערב זה. חג שמייח! - יוסי וג'ודי.

מועדת תרבות

שבוע לא קל עבר עלינו עומס חזרות, טלטלות רגשיות של - עצב ושמחה ושוב עצב ואז שמחה ענקית וחו"ח. משתתפת באבלן של משפחות פקטור ומובסוביץ. שמחה שניתנה לנו הזדמנות להיות יחד ולהביא את כל הטוב של שלוחות לידי ביטוי כמו תמיד והפעם בהגדלה, בימים של עצב ובימים של שמחה.

דברי סיכום עם תום המופע. מהבוקר, מפעם לפעם מציפות את עיני - דמעות, דמעות של שמחה. מעל שנה של השקעה שבמחשבה, חצי שנה של מפגשים ותכנונים, שלושה חדשים של חזרות, חודש אחד אינטנסיבי במיוחד, והיום, היום הכל מסתכם.

אנשי שלוחות הכל כך יקרים, תודה על האמון, הפרגון, שיתוף הפעולה, על הנכונות להירתם למשימה, על שהבאתם לנו את כל השפע הזה, של נתינה ואהבה, תודה שאפשרתם לזה לקרות. תודה לבנים שנרתמו לעזרה מרחוק. מי ייתן שנזכה לעוד המון מפגשים מרגשים ושמחים כאלו.

קצת על התהליך,

לקראת יום הולדת ה 69 - פניתי לחבריני שגרים בשלוחות מיום העלייה לקרקע ושהגיעו אליה עד שנת 1950 ובקשתי שיבחרו 2 תמונות עם סיפור אישי מהימים הראשונים שלהם כאן בשלוחות. תמונות אלו הרכיבו את לוח השנה שחילקנו לחברים. חדי עין בוודאי הבחינו שהן ליוו גם את ההצגה כולל ההזמנה.

החיפושים אחר בימאי/ת החלו באותו הזמן בערך. גיששתי, שמעתי, נבהלתי מהמחירים, חששתי מהמעמסה והאם נצליח להרים ממש מופע? הלכתי לכוון הרבה פחות גרנדיזי. בספטמבר 2017 נפגשתי עם יחי גודל ואביטל עמית, שועלות תרבות וותיקות, העליתי בפניהן את הרעיונות שלי, הן ליטשו והציעו עוד והתחלנו לבנות את צוות ה 70.

את אשרית רז חנין, בימאית המופע, פגשתי לראשונה באוקטובר 2017. הרגשתי שיש לי שותפה שמקשיבה, שומעת, מבינה וגם יודעת את העבודה והכי חשוב היה לה אור בעיניים שאומר "אני איתך, אני נכונה לעשייה".

אשרית באה לשלוחות ועשינו סיור בלווי קני גולדמן, בכל המקומות ההיסטוריים כשאנחנו עדיין מכוונים לאירוע של יום עם פעילות מתגלגלת.

צוות ה 70 פגש את אשרית בנובמבר 2017. בשיחה הועלו רעיונות וכוונים שונים, קיבלנו מטלות וארגנו מפגשים עם כל שכבות האוכלוסייה, מהמייסדת שושנה לייטנר ועד לבני הנוער. השיחות תועדו במצלמה. נושאים שחזרו על עצמם קיבלו את הפוקוס: הבית הקטן, הבוץ, המשאית, הלינה המשותפת, חדר אוכל, האסיפות והנושאים שנדונו בהן והוכתרו כמשמעותיים ביותר. כמו כן, ליקטנו מהטורים המפורסמים של הד הגלבו, מכתבים מצ'יקו של אשר דויטש, סבתא סורגת של יפה לופסקי, טקסטים של מוני ערמון, ומהארכיון הוצאנו סיכומי אסיפות ואת אוסף הצילומים של מנחם ואחרים. עם תום המפגשים אושרית אמרה: "עליזוש, יש לך פה חומר נפלא - חבל לא לעשות הצגה - הצגה". הצוות היה בעד ויצאנו לדרך.

ישבתי עם אשרית, בנינו תקציב שיהיה מוכן להגשה לקראת אישור תקציב 2018 באסיפה.

אשרית כתבה את הבסיס להצגה, לאחר שצפתה בחומרים שצולמו במהלך המפגשים, בחומרים הארכיוניים שחלקם הועלו כמו שהם וחלקם שובצו זה בזה. הצוות ישב עם אשרית על הטקסט, העיר ההערות ועזר בבחירת השירים והלחנים שחלקם הושרו כמו שהם ולחלקם נכתבו מילים חדשות. את המילים למנגינת "פנטום האופרה", "ומכאן", כתבה יחי שהייתה גם יועצת הסתרים של אשרית בתהליך הכתיבה בכלל.

עם טקסט כמעט מוכן יצאנו לחפש שחקנים. כל חבר צוות קיבל על עצמו לדאוג לקסט של תמונה מסוימת ו/או ללוות לדאוג למלווה בתהליך העבודה על תמונה, מקהלה, ריקוד, קטע וידאו.

המקהלות והסולנים החלו לעבוד ראשונים ובתום חודשיים של חזרות הוקלטו באולפן הקלטות שהוקם בבית דורות לצורך העניין, השירים זכו לעיבוד מוסיקאלי והתוצאה המדהימה כבר ידועה לכל. הם כמובן המשיכו בחזרות והפעם במשולב עם צוותי המשחק וחלקם גם קיבלו טקסט מההצגה בנוסף לתפקידם כזמרים. הרקדנים הצטרפו לחזרות כחודשיים לפני ההצגה וכאמור, בחודש האחרון השחקנים החלו לעבוד על הסצנות, וצוות התפאורה על צביעת התפאורה המיוחדת שנבנתה על ידי שלמה שרגא בנגריה.

למופע הזמנו את הבנים העוזבים, את שכנינו ואחרים, דאגנו שיהיה זמן למפגש חברים, לסיור בין חללי המוזיאון שאברמל"ה מטפח, למשחק "חפש את המקום" שיצרו שרה מועלם וענבל פורשר באמצעות אפליקציה, ולצפייה בתצוגת כלים חקלאיים עם מידע על ענפי המשק. הוקמו צוותים לתפעול האירוע. צוות קבלה, צוות טכני, צוות להכנת סנדוויצ'ים ולחיתוך אבטיחים. הנוי פעל לשיפור פני השטח, "שפע ושגשוג" גם הפעם דאגו לספק אבטיחים שיהיה מספיק לכולם. והגזר נתן את המשאית שיהיה לנו חדר קירור נייד.

תודה לצוות ה 70 שליווה את כל התהליך ועזר בכל מה שנחוץ מליווי החזרות, ליווי צוות הצילום, רכישת ציוד נילווח וכן כשותפים פעילים בהצגה אם כשחקנים ואם בכתיבה. יחי גודל, חיים פרלשטיין, צביקה זיסוביץ, סטיב ליס, אביטל עמית, רותם שכטר, וענבל פורשר.

תודה מיוחדת לאביטל עמית ושלמה שרגא שליוו אותי צמוד, צמוד, לאורך כל התהליך. ובכלל לאורך השנים בתפקידי כרכזת תרבות.

שיר ההפרטה

מנגינה עפ"י פנטום האופרה / מילים יחי גודל.

מקהלת בוגרים

סולנים: רענן וייס ועודד רוסנק

בלילה בשנתי, הוא בא אלי

ביתי קורא בשמי, זועק אלי

האם זה רק חלום?

עכשיו אדע!

סיוט הפך למציאות קשה

ההפרטה

המייסדים בנו, מכלום קיבוץ

על הממון ויתרו, שוויון נחוץ

בשם העבודה והרעות

כבשו ומחקו את השממה

אין עוד גלות

הזמן עבר חלף, זה זמן שינוי חלוציות פאסה - זה לא גינוי!
כי כל סיסמה של אז עבר זמנה קבלו את השיטה החדשה ההפרטה

חזון הפך למציאות קשה אין ברירה דרושה ההפרטה

הדור הבא דורש: רוצים "ריפרש"!

עבור העבודה רוצים תמורה

את התקציב נגדיל ובו נשלוט

משקל של רווח מול הפסד אותי ישפוט

חזון הפך למציאות קשה אין ברירה דרושה ההפרטה

(טקסט סיום)

מבוגר: אתם לא יכולים לשנות לנו את הקיבוץ

צעיר: הגיע הזמן שנתקדם אל תפחדו אנחנו נדאג לכולם

מבוגר: זה הבית שלנו

צעירים: אתם היסודות של הבית שלנו. אנחנו בסה"כ בונים עוד קומה

מבוגר: לא גבוה מידי.... מסוכן למעלה...

צעיר: מי שחושב בגבוה מגיע גבוה!!

שיר ה-70 - לחן לפי השיר מכאן של שלומי שבת / מילים יחי גודל / מקהלות ילדים ובוגרים.

כאן הכל התחיל לא יגמר
 לעולם כאן שוב נשבעים
 מתפללים עם כולם.
 המחר יביא לו אלומה של אור
 דור משתלב בדור לא נעצור!
 כאן הכל התחיל לא יגמר
 לעולם כאן שוב נשבעים
 מתפללים עם כולם.
 המחר יביא לו אלומה של אור
 דור משתלב בדור לא נעצור!
 דור משתלב בדור לא נעצור
 דור משתלב בדור לא נעצור

מכאן
 כרם ומטע
 מנגינה וצליל
 צבע של פריחה
 וריחות
 מכאן
 מוריקים שדות,
 בוקע שיר פלאות
 של תפילה וברכות.
 יש המון דברים חשובים בעולם
 אך חשוב מכל הוא ביתו של אדם.
 שלוחות ביתי החם לי,
 מחבק כמו אם
 פה מבצרי שלי, לי מנחם.
 מלטף שוטף ועוטף אהבה
 את הזמן נושם במקצב של תקווה
 המחר יביא לו אלומה של אור
 דור משתלב בדור לא נעצור!

מכאן
 לא חשוב לאן
 לא נזוז מכאן
 יחד נישאר
 ואולי
 מכאן
 בוקר יעלה
 יפציע יום חדש
 נוטף חלב ודבש
 יש המון דברים חשובים בעולם
 אך חשוב מכל הוא ביתו של אדם.
 שלוחות ביתי החם
 לי, מחבק כמו אם
 פה מבצרי שלי, לי מנחם.
 מלטף שוטף ועוטף אהבה
 את הזמן נושם במקצב של תקווה
 המחר יביא לו אלומה של אור
 דור משתלב בדור לא נעצור!

תודה

אני רוצה לפתוח ולהודות לכל האנשים שדאגו לי, ביקרו אותי או התקשרו לשאול בשלומי אחרי הפציעה שלי בתאונת אופנוע! זה ממש לא ברור מאליו שהקהילה מעניקה יחס כזה לעובד שכיר חיצוני. זה ממש מחמם את הלב האכפתיות של האנשים מסביבי, והדאגה שהפגנתם כלפיי, אני ממש מעריך את כל המאמצים. יש בשלוחות קהילה מדהימה!

באסרו חג שבועות יצאנו עם ילדי בית הילדים מכיתות א-ו לגן השלושה. כל גיל מצא את המקום שלו ונהנה מהמים בצורה המתאימה לו. אני רוצה להודות להורים המלווים שהשקיעו ויצאו איתנו ליהנות עם הילדים.

אנו בישורת האחרונה לקראת הקיץ, בניית לוח החופש הגדול, והכנת הפעילויות. הולך להיות לנו קיץ מהנה ומעשיר בבתי הילדים.

בקרוב יהיו לנו כמה ערבים להורים. נעשה ערב חשיפה ללוח הקיץ, שיחה להורים של העולים לכיתה א', הצגת הצוות החדש בבית הילדים, וערב הסברה להורים שעולים לחטיבה. **ביום ראשון, הקרוב כ' סיון, (3.6)**, אנו עורכים **ערב הסברה לכלל ההורים** לגבי השינויים שיהיו בשנה הבאה עלינו לטובה, מבחינת המבנים, העלויות, וכוח האדם. אני אשמח שכל מי שיוכל להגיע לערב חשוב כזה יעשה את המאמץ! לאחר הערב נחלק טפסי רישום לשנת הלימודים הבאה.

לאחר שעשינו ערב (14.5) שההורים הביעו דעתם לגבי **קייטנת בית הספר** לשיפור ושימור, החלטנו שהשנה אנו נשלח את הילדים לקייטנת בית ספר מכמה סיבות: הילדים מקבלים פעילויות חיצוניות רבות יותר, יש לילדים יותר גיוון במהלך החופש, כאשר שלושה שבועות מתוך כל החופש הנו באווירה אחרת, הם נשארים עם המדריכות הקבועות שלהם, וחשוב לא פחות אם היינו משאירים אותם הייתה לזה נגזרת כלכלית נוספת על הורים.

אומנם ל"ג בעומר עבר כבר מזמן, אך חשוב לי לציין שהיו דיונים רבים עם כל גורמים בקיבוץ ועם קיבוצים אחרים באזור לגבי קיום המדורות, בעקבות ההנחיות שהמליצו לא לקיים. החלטנו לקיים כמתוכנן את המדורות לכל הגילאים, עם שמירה מוגברת על כל כללי הבטיחות האפשריים. ב"ה, סיימנו את הערב שכולם בריאים, שלמים, שמחים ומרוצים.

בשנה הבאה, בשלפים תתחיל לפעול תנועת נוער של הצופים, הם מביאים לשם כך ש"שנים, שני בנים ושלוש בנות. אנו מאחלים להם בהצלחה עם התנועה החדשה שמחליפה את תנועת צמרת, ושבע"ה השם נצליח לעשות עוד שיתופי פעולה פרודוקטיביים סביב הסניפים.

אנו בשלבי סיום של פרויקט הבוטק'ה בכניסה לקיבוץ. גם ילדי בית הילדים וגם ילדי הנוער השתתפו בצביעתו בהנחיית תניא. אני מקווה שבשבוע הבא נוכל לשלוח תמונות לאחר סיום.

בימים אלו אנו מסיימים יחד עם סנדי, את התכנון של שיפוץ בית מספר 3 והסבתו לבית ילדים. אנו מקווים שהמועצה תאשר אותו במהרה, ויתחילו את עבודות השיפוץ, על מנת שנוכל לפתוח את השנה במבנה זה. אנו נערכים למצב שבו השיפוץ יערך עד אחרי החגים ונאלץ לפתוח את השנה במבנה אחר.

ההורים של בנות השרות הלאומי, הגיעו להתארח בשבת הקהילתית של שלוחות. הם נהנו מאוד להכיר מקרוב את הקהילה החמה שיש בשלוחות, להתהלך בין השבילים הירוקים, שהבנות שלהם מבלות בהם במשך השנה, ולקבל המון פידבקים חיוביים מהילדים החמודים ומההורים על הפעילות שהן עושות בבתי הילדים ובקהילה. תודה לכולם על מאור הפנים והאירוח מרחיב הלב במקביל לארגונים לשבת הקהילתית.

אסיים בכך שהתרגשתי מאוד בערב המקסים של חגיגות ה-70 בניצוחה של עליזה וכל הצוות שעמל רבות על ערב מושקע כל כך. היה מדהים לראות המוני אנשים מכבדים ובאים להשתתף בערב זה. וכמובן התוכנית ששזרה בצורה יפה, דרך הצגה, שירים וסרטונים את סיפור שלוחות מההקמה עד ימינו.

אני מודה לכם על ההזמנה ושמח להיות חלק מקהילת שלוחות הענפה.

חננאל- רכז חינוך.

מהמרפאה

קידום בריאות בקהילה - תזונה בריאה, הכנת בוגרי הגן לכיתה א'.

ביום שלישי השבוע התקיים יום בריאות, הכנה לילדי גן ירדן העולים לכיתה א', במסגרת קידום בריאות בקהילה.

את היום גדוש הפעילות יזמה אורה בן יהושע בשיתוף עם קופת חולים כללית. מלכתחילה היום היה אמור להיות בשיתוף עם ילדי גן החובה מקיבוץ רשפים, אך לצערנו לא קיבלנו אישור מהפיקוח, כך שילדינו זכו לתשומת לב מלאה חמה ואוהבת.

את הבוקר פתחנו בשיחה על חשיבות אכילה נכונה ובריאה הנותנת כוח ללמידה טובה. למדנו מהם אבות המזון המרכיבים תפריט מזין ובריא וביחד עם הילדים שיחקנו ובנינו תפריט מנצח. על ההסבר והמשחק ניצחה אורה.

בשיתוף עם צוות הגן, נעמי ואסתר, ערכנו מזנון ובו הילדים למדו להכין סנדוויצ'ים בריאים לפי אבות המזון. את הסנדוויצ'ים אכלו הילדים לארוחת הבוקר. הילדים נהנו מאוד מהארוחה המגוונת.

בזמן הארוחה שמענו את סיפורה של דתיה בן דור "מעשה במלך אחד והרבה צבעים" באינטרפרטציה לילדי גן ירדן, איך למד המלך מהילדים להכין ארוחה צבעונית, בריאה ומזינה. אליס העבירה לילדים הפעלה בתנועה - שמירה על שווי משקל והפעלת הצד הימני והשמאלי של הגוף ונעמי הגנת העבירה פעילות בתנועה ומוזיקה.

שיאו של המפגש היה הצגה של השחקן צ'רלי - מטעם קופת חולים שהפעיל בעזרת בובות, תחפושות, מוזיקה וסיפורים - "מוריס וחבריו החיות" ו"קרויס ובקטוס" את הילדים והעביר תכנים של שמירה על בריאות הגוף והפה, ביקור חולים, התעמלות וחברות.

הילדים השתתפו בהצגה כשחקנים ומלאו את תפקידם במקצועיות ובחן רב. סיימו את היום בחלוקת שי לילדים מטעם קופת חולים.

היום היה גדוש צחוקים, הקשבה, סיפורים, תנועה, מוזיקה וקצב.

תודה לאורה, אליס ולצוות הגן - נעמי ואסתר, לצ'רלי ולכל העוסקים במלאכה. היה מרגש לראות את הילדים משתתפים, לומדים ונהנים.

רשם השתתף ונהנה - גידי.

ממרפאת שיניים

בוגרי י"ב - בבקשה לתאם תור לבדיקת שיניים לפני שיוצאים לשרות י"ג/צב/אחר.

תודה - חדוה אדלר.

משולחנה של מזכירת הפנים

אירוע 70 לשלוחות - ביום חמישי בערב אחרי סיום המופע, רבים נשארו בסביבת הבמה והמשיכו לספר חוויות ולהעלות זיכרונות. היה קשה להיפרד - גם מהאורחים, וגם מתחושת ההתעלות. אחרי תקופה ארוכה של הכנות, חזרות, התרוצצויות, ארגון של הרגע האחרון והעלאת המופע בזמן אמת - פתאום חוזרים לשגרת חיים רגילה. אמנם חזרנו לשגרת חיים, אך לטעמי לא בדיוק באותה הרגשה שהייתה לפני כן, הרי בכל זאת יש השפעה של עשייה כזאת משמעותית ומוצלחת, על תחושת המסוגלות שלנו כקהילה, ועל הרגשת הגאווה שלנו כקיבוץ שלוחות. מאחלת לכולנו הרבה הזדמנויות בהמשך, לעשייה קהילתית משמעותית.

ארוחות שבת בחדר-האוכל - במהלך השבוע שעבר, היה חשש שחדר האוכל לא ייפתח לסעודות שבת מפאת חוסר נרשמים. תודה רבה לחיים אוזן וכל הכבוד לענבל גלעד שיצאו במבצע עם פרסום בווטסאפ לקהל היעד, המשפחות הצעירות. נרשמו לאוכל בחדר-אוכל 49 סועדים לליל שבת ו-66 סועדים לסעודת שבת בצהרים, לא כולל את אורחי הנופש הכפרי! אם יהיו מבצעים כאלה בהמשך, אפשר בהחלט לפרסם לכלל הציבור.

תקשורת קהילתית בקיבוץ הדתי - ביום ראשון הדרמתי לבארות יצחק ביחד עם צביקה זיסוביץ' לחצי יום עיון בנושא תקשורת קהילתית. תנועת הקיבוץ הדתי ארגנה סידרת הרצאות מרתקת, שנגעה גם באחריות של ההנהגה וההנהלה בנושא התקשורת, גם במאפיינים של אמצעי התקשורת השונים ואף בזיהוי קהל היעד לכל סוג של פרסום. הדגישו שאם רוצים להגיע לציבור רחב עם מסר כלשהו, כדאי לפרסם במספר אמצעים ולא רק בדף המידע או רק על לוח המודעות. דיברו על הקשר בין העבר להווה בנושא התקשורת הקהילתית. בעבר הרחוק זקני השבט כינסו אנשים סביב מדורה עם רדת ערב, וסיפרו על מה נעשה במשך היום, פרסמו החלטות והודיעו מה התכנית למחר. כל אחד שב לביתו והעביר את המסרים לבני ביתו. היום, תקשורת קהילתית בדף מידע, בלוח המודעות, ב"מקומי", ב"קהילנט", בפייסבוק, בווטסאפ, בהודעות מייל, פועלים באופן דומה להשיג מטרות אלו. ההבדלים הם בטכנולוגיה, במהירות העברת המסרים ובכמות האנשים שמקבלים את המידע - ובכל זאת השיטה היא אותה שיטה.

לימודים מפעם - במפגש הסיום של הלימודים דנו על מערכות החינוך בהתיישבות העובדת. המרצה ביקשה שכל אחד ירשום לעצמו כמה שיותר דברים שאנחנו מבקשים, ובמקביל לרשום כמה שיותר דברים שאנחנו צריכים. במשחק תפקידים היינו בני נוער, הורים ומרכזי ועדות חינוך. עבדנו ביחד על תרגום המושגים של הבקשות לצרכים, והיה מרתק לגלות שכולנו כתבנו דברים דומים מאוד גם בכתיבה העצמית וגם בעבודה הקבוצתית. אני מסכמת את הלימודים האלה כתורמים מאוד לתפקיד. בנוסף על תכני הלימוד נוצרו קשרים עם העמיתים מהישובים האחרים וכן עם חלק ניכר מהמרצים שהביעו רצון לענות לשאלות ולייעץ גם בהמשך.

אשכולות למידה על צמיחה - השבוע התקיים מפגש ראשון מבין ארבעה מפגשים במועצה האזורית, בנושא צמיחה. המועצה חילקה את הישובים לקבוצות, בהתאם למצב הנוכחי מבחינת צמיחה. ליוותה אותנו יועצת ארגונית, שגם העבירה הרצאה על מעגל החיים הטבעי של ישוב או של ארגון כלשהו. בהמשך עבדנו על בחירה משותפת של הנושאים עליהם נעבוד בהמשך.

השתלמות לצוותי צח"י - מד"א בשיתוף המועצה האזורית, יקיים מחזור נוסף להכשרת צוותי צח"י מיישובי המועצה. מטרת ההשתלמות להכשיר צוותים שיתנו מענה ראשוני לאוכלוסייה בשעת חירום. ההכשרה תועבר ע"י אנשי מקצוע שהוכשרו לכך, ותהיה ללא עלות. **קהל היעד** - תושבים ומתנדבים בצוותי הצח"י וכל המעוניין לקחת חלק במוכנות ומענה בתחומים השונים שהצח"י עוסק בהם. מודגש, שגם מי שאינו חבר בצוות צח"י מוזמן להשתתף. המועצה פנתה לשמעון גלבע ואלו, בבקשה לרשום 3 אנשים להשתלמות. מי שמעוניין/ת להשתתף מוזמן לפנות אלי.

שבת שלום - ג'ודי פולסטר.

שבת - שלום

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת אחרי השיעור
(18 דק' לאחר התפילה)
שבת צהריים 11:30.